

Arrest

**nr. 121 358 van 24 maart 2014
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 21 januari 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten van 30 december 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 januari 2014 met referentienummer REGUL X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat R. AKTEPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. GUINÉE, die *loco* advocaat M. DAL verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 30 december 2013 werd een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) genomen:

“Beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. In uitvoering van artikel 52, § 3 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 06/06/2013 werd ingediend door: (...)

om volgende reden geweigerd:

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan 3 maanden als familielid van een burger van de Unie: heeft de gevraagde documenten niet voorgelegd, namelijk attest onvermogen uit het land van herkomst, bewijs ten laste in het verleden.

Uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de vreemdeling geen aanspraak kan maken op enig verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond. Om deze reden levert de gemachtigde van de burgemeester een bevel om het grondgebied te verlaten af. Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen..."

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een eerste middel aan:

"Eerste middel: Schending van art. 62 vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen. De RvV oordeelde in haar arrest nr. 64 084 van 28 juni 2011 als volgt (rechtspraak bevestigd door de Raad van State, nr. 220.340 van 19 juli 2012): (...). Het middel is gegrond omdat ook in casu het bevel niet is gemotiveerd."

2.1.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht, heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de bestreden bestuurshandeling heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een 'afdoende' wijze.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerende motief aangeven op grond waarvan zij is genomen.

In de bestreden beslissing van 30 december 2013 wordt respectievelijk toepassing gemaakt van artikel 52, § 3 van het vreemdelingenbesluit, dat bepaalt:

"Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.."

Uit lezing van de bestreden beslissing blijkt dat geen enkele motivering werd gegeven waarom de verwerende partij heeft gekozen om bij de weigering van verblijf van meer dan drie maanden een bevel om het grondgebied te verlaten te geven. Deze bestreden beslissing stelt verzoekster niet in staat na te gaan op basis van welke overwegingen de verwerende partij heeft beslist een bevel om het grondgebied te verlaten te betekenen.

Het is niet aan de Raad om te speculeren of verzoekster in aanmerking komt voor de toepassing van een bepaling van artikel 7, eerste lid van de vreemdelingenwet waarin er sprake is van een gebonden bevoegdheid dan wel van een bepaling die gewag maakt van een discretionaire bevoegdheid. Het kwam de verwerende partij toe om dit duidelijk te preciseren in de bestreden beslissing zoals artikel 8 van de vreemdelingenwet het vereist. Zelfs indien de overheid een beslissing neemt op grond van een gebonden bevoegdheid wordt slechts aan de draagkrachtvereiste voldaan door de juridische en feitelijke toestand te vermelden die de toepassing van de regel uitlokken (cf. RvS 15 februari 2010, nr. 200.807).

Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht wordt aannemelijk gemaakt.

Het eerste middel is gegrond.

2.2.1. Verzoekster voert een tweede middel aan:

“Tweede middel : Schending van art. 52 van het vreemdelingen-KB. (...). Verzoekster heeft binnen de 3 maanden de vereiste stukken afgegeven op de gemeente. I.p.v. de aanvraag over te maken aan de DVZ Brussel heeft de Burgemeester de aanvraag onterecht zelf behandeld en afgewezen.”

2.2.2. Uit het administratief dossier blijkt dat er geen attest van onvermogen in het land van herkomst werd overgemaakt, noch een bewijs van ten laste zijn in het verleden. Verzoekster bewijst het tegendeel niet. Ten onrechte derhalve besluit verzoekster dat de verwerende partij de beslissing niet zelf had mogen treffen, en de aanvraag had moeten overmaken aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het dossier dat verzoekster aan de verwerende partij bezorgde, was immers niet volledig, nu niet alle wettelijk vereiste stukken waren meegedeeld. Conform artikel 52, § 3 van het vreemdelingenbesluit was het de verwerende partij bijgevolg toegelaten de bestreden beslissing te nemen.

Het tweede middel is ongegrond.

2.3.1. Verzoekster voert een derde middel aan:

“Derde middel: Schending van artikel 52 van het KB van 8 oktober 1981 en van artikel 42 van de vreemdelingenwet d.d. 15.12.1980. (...). Verzoekster heeft zoals boven aangehaald de bijlage 19ter ontvangen op 06.06.2013. De bestreden beslissing is pas genomen door verwerende partij op 30.12.2013, d.i. 3 weken te laat.”

2.3.2. Verzoekster citeert de artikelen die volgens haar door de bestreden beslissing geschonden zouden zijn. Verzoekster voegt hier aan toe dat de beslissing drie weken te laat werd genomen door de verwerende partij.

Verzoekster kan niet worden gevolgd: aan het nemen van de beslissing overeenkomstig artikel 52, § 3 van het vreemdelingenbesluit door de verwerende partij is immers geen termijn verbonden. Voor de beslissing op grond van artikel 52, § 3 van het vreemdelingenbesluit, zoals de bestreden beslissing, is geen termijn in het vreemdelingenbesluit noch in de vreemdelingenwet voorzien. Enkel in artikel 52, § 4 van het vreemdelingenbesluit is een termijn voorzien, doch *in casu* werd de bestreden beslissing niet met toepassing van artikel 52, § 4 getroffen. Artikel 42 van de vreemdelingenwet is bijgevolg niet van toepassing. In artikel 40bis van de vreemdelingenwet is evenmin een termijn voorzien voor het nemen van een beslissing op grond van artikel 52, § 3 van het vreemdelingenbesluit.

Het derde middel is ongegrond.

3. Het beroep tegen de beslissing tot weigering van het verblijf van meer dan drie maanden wordt verworpen. Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing tot weigering van het verblijf van meer dan drie maanden kan leiden, aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen in zoverre deze betrekking hebben op de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 december 2013 tot de weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

Artikel 2

Het bevel om het grondgebied te verlaten van 30 december 2013 wordt vernietigd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig maart tweeduizend veertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC